

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย ได้จัดระเบียบการปกครองและบริหารราชการแผ่นดินตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พุทธศักราช 2534 ซึ่งได้กำหนดรูปแบบการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 รูปแบบ คือ ราชการบริหารส่วนกลาง คือ หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายบริหารประเทศ ได้แก่ กระทรวง ทบวง และกรม ราชการบริหารส่วนภูมิภาค คือ หน่วยงานทางราชการที่ได้รับมอบหมายจากส่วนกลางให้ปฏิบัติงานในพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ของประเทศ และทำหน้าที่ในการกำกับ ดูแล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ขัดต่อระเบียบกฎหมาย หรือไม่ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ได้แก่ จังหวัดและอำเภอ ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หมายถึงหน่วยงานที่รัฐบาลกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 รูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ ดังนี้ รูปแบบทั่วไป ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) รูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร (กทม.) และเมืองพัทยา (สำนักนายกรัฐมนตรี. 2546 : 8)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งของไทย ซึ่งเป็นผลแห่งความพยายามในการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นให้ถึงมือประชาชนในตำบล หมู่บ้าน อันเป็นรากฐานของการปกครองประเทศ โดยได้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมหลังจากที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ทำให้สภาตำบลทุกแห่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล และสภาตำบลที่มีรายได้โดยรวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ผ่านมา 3 ปีติดต่อกัน เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ให้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล อันเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ 30 พฤษภาคม 2538 เป็นต้นมา (สถาบันดำรงราชานุภาพ. 2539 : 1)

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลเดิมประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในตำบล แพทย์ประจำตำบล และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งหมู่บ้านละ 2 คน และส่วนของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล จำนวนไม่เกิน 7 คน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่เกิน 2 คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกไม่เกิน 4 คน ปัจจุบันโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลได้เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 2 คน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ในกรณีเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 คน และในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงสองหมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ 3 คน ซึ่งคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลนี้จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยประธานกรรมการบริหารจะเป็นผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบล และมีพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้ปฏิบัติงานประจำองค์การบริหารส่วนตำบล (กรมการปกครอง. 2542 :15)

คณะกรรมการบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่บริหารงานและโครงการตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้ปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลยังมีอำนาจในการออกข้อบังคับตำบลซึ่งเป็นกฎหมายท้องถิ่น เพื่อใช้บังคับแก่ประชาชนเขตตำบลนั้นได้ ในการแบ่งส่วนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 คือ สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่รับผิดชอบงานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างประจำ งานการประชุม งานเกี่ยวกับการออกข้อบังคับตำบล งานนิติการ งานการพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำข้อบังคับงบประมาณประจำปี งานอนุมัติดำเนินการตามข้อบังคับ ส่วนที่สอง คือ ส่วนการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเบิกเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน งานจัดเก็บภาษีเงินได้ และการนำส่งภาษี งานเกี่ยวกับการตัดโอนเงินเดือน งานรายงานการเงิน คงเหลือประจำวัน งานอนุมัติงบประมาณเบิกตัดปี และขอขยายเวลาเบิกจ่าย งานจัดทำงบประมาณแสดงฐานะการเงิน งบทรัพย์สิน หนี้สิน งบโครงการ งบสะสม งานการจัดทำบัญชีทุกประเภท งานทะเบียนคุมเงินรายได้ รายจ่าย ทรัพย์สิน และส่วนที่สาม คือ ส่วนโยธา

มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบถนน อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานการประมาณราคาค่าใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 งานการก่อสร้างและซ่อมบำรุงอาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานควบคุมการก่อสร้าง งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย (กรมการปกครอง. 2542 : 27 - 28)

จากการแบ่งส่วนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าพนักงานส่วนตำบล ทั้ง 3 ส่วนดังกล่าว มีบทบาทและอำนาจหน้าที่สำคัญยิ่ง ตามระเบียบกฎหมายกำหนด และยังมีบทบาทในการประสานประโยชน์ระหว่างประชาชน ในท้องถิ่นกับองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน แต่อย่างไรก็ตามในสภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันยังคงมีปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในด้านการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหลายประการด้วยกัน คือ

- 1) ความไม่ชัดเจนในนโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง ทำให้คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดความสับสนในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ
- 2) เกิดความขัดแย้งและไม่เข้าใจกันระหว่างผู้ควบคุมนโยบาย และผู้ปฏิบัติหน้าที่ในระดับตำบล เพราะความรู้ ประสบการณ์ และสภาวะแวดล้อมที่แตกต่างกัน
- 3) ปัญหาการบริหารและดำเนินการตามระเบียบของทางราชการ เพราะบุคลากรระดับตำบลยังขาดความรู้และประสบการณ์
- 4) บุคลากรขาดการวางแผนในการปฏิบัติงาน ขาดการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ
- 5) ขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และทรัพยากรที่จำเป็นต่อการพัฒนา
- 6) ระบบการบริหารยังไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานอย่างแท้จริง (อรพินท์ สพิโชคชัย และคณะ. 2540 : 48-53)

อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม มีจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสิ้น จำนวน 13 แห่ง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 4 จำนวน 3 แห่งคือ องค์การบริหารส่วนตำบลเขวา องค์การบริหารส่วนตำบลวงน่าง และองค์การบริหารส่วนตำบลเกิ้ง ส่วนที่เหลือเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 5 จำนวน 10 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคูม องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งลิงจาน องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสองคอน องค์การบริหารส่วนตำบลลาดพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง องค์การบริหารส่วนตำบลบัวคือ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแ่่ง และองค์การบริหารส่วนตำบลโคกก่อ (กองราชการส่วนตำบล. 2542 : 195)

สภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมาประสบกับปัญหาและอุปสรรคเช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อื่น ๆ โดยทั่วไป เช่น ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิยมชอบในองค์กร ปัญหาความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์ และประชาชนไม่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น การสร้างสังคมให้โปร่งใสไร้การทุจริต จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) จึงได้กำหนดพันธกิจของชาติที่จะพัฒนาร่วมกันทั้งประเทศคือ การสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี ให้เกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคม เน้นให้เกิดกลไกการบริหารจัดการที่ดีในภาคการเมือง ภาครัฐการ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกระบวนการพัฒนาประเทศที่มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ พร้อมรับการตรวจสอบได้เสมอ การบริหารจัดการที่ดี หรือธรรมาภิบาลถือเป็นเป้าหมายหลักประการหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2549-2549 โดยมีเป้าหมายที่จะสร้างระบบราชการที่มีประสิทธิภาพ มีขนาดและโครงสร้างที่เหมาะสม ท้องถิ่นมีขีดความสามารถที่จะจัดเก็บรายได้สูงขึ้น และมีระบบสนับสนุนกระจายอำนาจให้โปร่งใส มีระบบการตรวจสอบด้วยการมีส่วนร่วมที่เข้มแข็ง เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพฤตินิยมชอบให้เกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2544 : 19)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบัวค้อ อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จึงมีความสนใจที่จะศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เพื่อทราบข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการที่จะใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้สามารถพัฒนางานไปในทิศทางที่ถูกต้อง และตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง อันจะส่งผลให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และเป็นแนวทางในการพัฒนาในระดับประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ตามความเห็นของบุคลากรโดยจำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

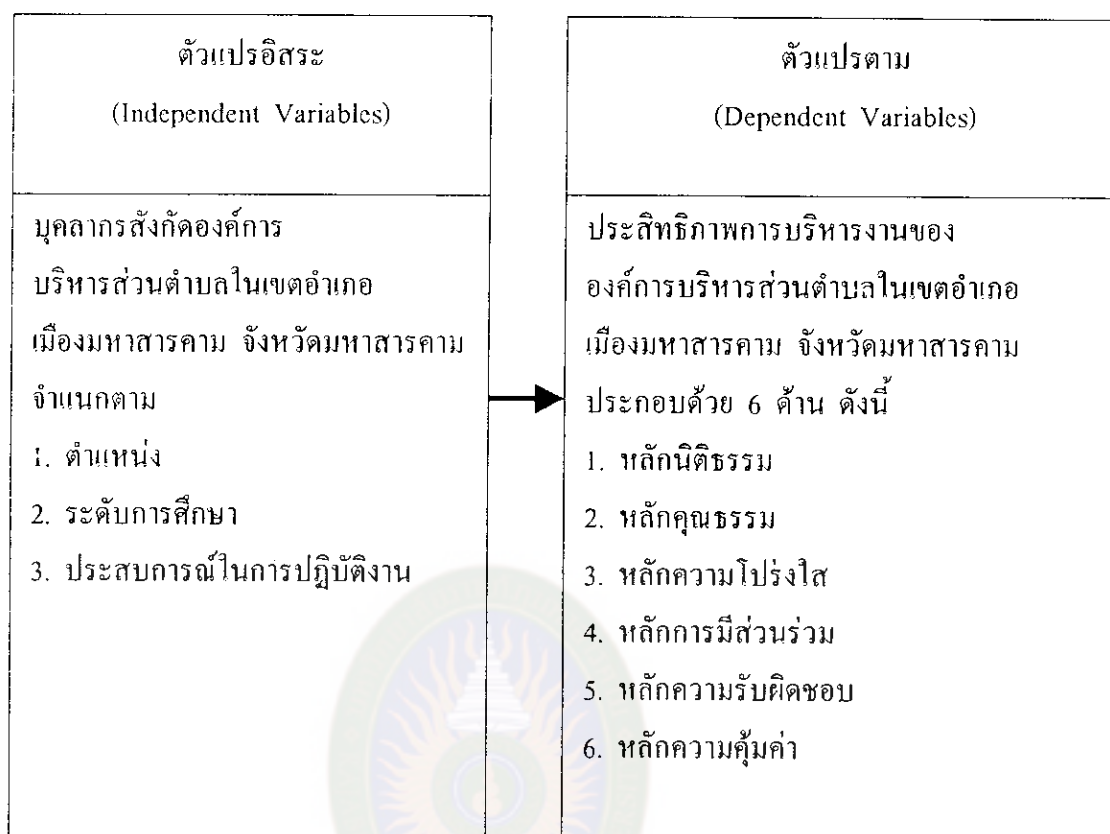
ประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามตามความเห็นของบุคลากรจะแตกต่างกัน ตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. 2542 : 19-20) ซึ่งประกอบด้วยหลักธรรมาภิบาล

6 ประการ คือ

1. หลักนิติธรรม
2. หลักคุณธรรม
3. หลักความโปร่งใส
4. หลักการมีส่วนร่วม
5. หลักความรับผิดชอบ
6. หลักความคุ้มค่า

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากร โดยมีขอบเขต ดังนี้

1. พื้นที่ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 13 แห่ง
2. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากข้อมูลประชากร ประกอบด้วย บุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ประจำปี พ.ศ. 2549 จำนวน 161 คน คือ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 52 คน และพนักงานส่วนตำบล จำนวน 109 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

3.1.1 ตำแหน่งของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกเป็น

1) คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล และรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล

2) พนักงานส่วนตำบล ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา และพนักงานอื่น ๆ

3.1.2 ระดับการศึกษาของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกเป็น

1) ต่ำกว่าอนุปริญญา

2) อนุปริญญา

3) ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

3.1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรขององค์การบริหาร ส่วนตำบล จำแนกเป็น

1) 1-2 ปี

2) 3-4 ปี

3) 5 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหาร งานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ตามหลักธรรมาภิบาล 6 ประการ คือ

3.2.1 หลักนิติธรรม

3.2.2 หลักคุณธรรม

3.2.3 หลักความโปร่งใส

3.2.4 หลักการมีส่วนร่วม

3.2.5 หลักความรับผิดชอบ

3.2.6 หลักความคุ้มค่า

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

2. ประสิทธิภาพการบริหารงาน หมายถึง ความสามารถในการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด อย่างเหมาะสม คุ่มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

3. ตัวชี้วัดประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การประมวลผลข้อมูลสารสนเทศของท้องถิ่น เพื่อวัดหรือแสดงกิจกรรมการให้บริการและ ประสิทธิภาพของหน่วยงาน ซึ่งประกอบด้วยหลักการพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้

3.1 หลักนิติธรรม หมายถึง การมีระเบียบข้อบังคับขององค์กรชัดเจน เป็นรูปธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ต่อข้อบังคับนั้น มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับ กฎหมายระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ

3.2 หลักคุณธรรม หมายถึง การดำเนินงานเป็นไปอย่างสุจริตถูกต้อง ตั้งงาม บนพื้นฐานของศีลธรรมและจริยธรรมภายใต้กฎหมายระเบียบของสังคม การบริหารกิจการ ต่าง ๆ สามารถเปิดเผยให้สาธารณะตรวจสอบได้ การจัดสรรงบประมาณครอบคลุมพื้นที่ ด้วยความเป็นธรรม

3.3 หลักความโปร่งใส หมายถึง การบริหารกิจการต่าง ๆ สามารถเปิดเผยให้ สาธารณะตรวจสอบได้ ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้เรื่องราวการจัดซื้อจัดจ้าง ส่งเสริมให้ ประชาชนได้เรียนรู้การทำงานของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประวัติคณะกรรมการ บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เคยถูกร้องเรียนการทุจริตในเรื่องต่าง ๆ

3.4 หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง เปิดโอกาสให้ประชาชนและองค์กรที่ เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมและเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของท้องถิ่น ประชาชนมี ส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมเป็นกรรมการจัดซื้อจัดจ้าง ร่วมในการประชุม สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

3.5 หลักความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นปฏิบัติงานอย่างเต็มความ สามารถและรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานนั้น เช่น มีหน่วยบริการประชาชนเคลื่อนที่ ดำเนินการจัดตั้งงบประมาณ ดำเนินกิจกรรมตามแผนพัฒนาตำบล วิธีการบริการประชาชน

ด้วยความฉับไว สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าร่วมประชุมอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ประชาชน

3.6 หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดผลประโยชน์คุ้มค่าแก่ส่วนรวม เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง สามารถทำได้ในราคากลางที่ตั้งไว้ มีการจัดลำดับความสำคัญของงานตามโครงการที่จำเป็นเร่งด่วน มีการรณรงค์ให้พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชนใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด มีการตรวจสอบการใช้งบประมาณอย่างเป็นระบบ มีระบบทะเบียนทรัพย์สินขององค์กร

4. บุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

5. ตำแหน่ง หมายถึง บทบาทความรับผิดชอบของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งแบ่งเป็น

5.1 คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

5.2 พนักงานส่วนตำบล ประกอบด้วย ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา และพนักงานอื่น ๆ

6. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการจนถึงปัจจุบัน

7. ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ ซึ่งจำแนกเป็น ต่ำกว่าอนุปริญญา อนุปริญญา และปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนเพื่อพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งจะเป็นประโยชน์ต่อพนักงานส่วนตำบลในการปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงตนเองให้มีคุณภาพเหมาะสมยิ่งขึ้น